הד Эхо

תרגומי שירה לעברית מרוסית מאת אדולף גומן

Поэзия в переводе на иврит Адольфа Гомана

אַגְנְיָה בַּרְטוֹ

שירים לפעוטות

Агния Барто Стихи для малышей

adolf.goman@gmail.com

אגניה ברטו

(1906-1981)

Содержание	**סדר השירים**
Мишка	הַדֻּבּוֹן
Зайка	אַרְנֶבֶת
Козленок	גְּדִי
Лошадка	סוּסוֹן
Самолет	מָטוֹס
Флажок	דֶּגְלוֹן
Кораблик	אֳנִיּוֹנֶת
Мячик	כַּדּוּר
Бычок	עֵגֶל
Грузовик	מַשָּׂאִית
Слон	פִּיל
Мой пёс	כַּלְבַלְבִי
Чудеса	נִפְלָאוֹת
В пустой квартире	בְּדִירָה רֵיקָה מֵאִישׁ
Гуси-лебеди	תּוֹפֶסֶת
Две сестры глядят на братца	יְלָדוֹת עִם אָח צוֹוֵחַ
Двояшки	תְּאוֹמִים
Игра в стадо	מִשְׂחַק הַעֵדֶר
Катя	בַּגַּן
Любитель-рыболов	דַּיָּג-חוֹבֵב
Мы в зоопарке	אֲנַחְנוּ בְּגַן הַחַיּוֹת
Олень	צְבִי
Отложу на потом	אַשְׁאִיר לְאַחַר-כָּךְ
Помощница	עוֹזֶרֶת
Резиновая Зина	נִינָה מִמּוֹךְ
Сверчок	צְרַצַר
Сима	סִימָה
Сторож	שׁוֹמֵר
Я лишний	אַתָּה מְיֻתָּר

אגניה ברטו (1906-1981) – משוררת, סופרת, תסריטאית ומנחית תוכניות רדיו בברית המועצות.

היא נולדה למשפחה יהודית משכילה מבוססת, למדה בגימנזיה ובמקביל בבית-הספר לבלט. בסיום הלימודים בשנת 1924 עבדה במשך שנה בלהקת הבלט.

שר החינוך שנוכח בקונצרת-מחזור של בית-הספר שמע את ברטו ושם לב לביצוע שירים על-ידי הנערה. הוא הזמין אותה למשרדו והיציע לה לנסות את עצמה בתחום השירה. השירים הראשונים שברטו כתבה נעשו מהר מאוד פופולריים. ילדים בכל המדינה במשך עשרות השנים גדלו עליהם, אך קובץ גדול ראשון שלה יצא לאור רק בשנת 1949.

בשנת מלחמת העולם השנייה ברטו נשלחה לאורל, שם עבדה במפעל כמפילה מכונת מחרטה. את הפרס על יצירתה שקיבלה באותם השנים היא תרמה לבניית טנק לצבא.

בשנים 1964-1973 ברטו ערכה והינחתה תוכנית רדיו בה עזרה בחיפושים אחרי ילדים והוריהם שאיבדו אלה את אלה בזמן המלחמה, וכמעט באלף מיקרים הצליחה. על בסיס התוכנית הזאת ברטו כתבה ספר פרוזה "למצוא בן-אדם".

רוב שירים של ברטו נכתבו בשביל ילדי-גן ובית-ספר יסודי. סיגנון כתיבתה קל מאוד, ילדים בלי שום קושי זכרו אותם בעל-פה. המתֶברת כאילו מדברת עם הילד בשפה פשוטה יום-יומית, בלי סטיות ליריות ותיאורים מפורטים, אבל בחרוזים. והשיחה דומה לדו-שיח של בני אותו גיל. הנושא של השיר אצל ברטו תמיד אקטואלי, כאילו מדובר במשהו שקרה לא מזמן בסביבה שילד מכיר אותה.

לגיבורים של השיר תמיד יש שם, ואם יש בעיות בהתנהגותם, אז מדובר ב"שכנים" ולא בילד הקורא את השיר.

לאגניה ברטו הוענק אות בין-לאומי "על תרומתה ביצירה לילדים ונוער". על שמה נקרא כוכב-לכת קטן (בין כדור-הארץ לבין המאדים).

Мишка

Уронили мишку на пол,
Оторвали мишке лапу.
Все равно его не брошу -
Потому что он хороший.

הַדֻּבּוֹן

רֶגֶל לַדֻּבּוֹן תִּלְשׁוּ,
בַּפְּנָה אוֹתוֹ נָטְשׁוּ.
אַךְ אוֹתוֹ לֹא אֶעֱזֹב:
הוּא מְאֹד חָבִיב וְטוֹב.

Зайка

Зайку бросила хозяйка -
Под дождем остался зайка.
Со скамейки слезть не мог,
Весь до ниточки промок.

אַרְנֶבֶת

הֵם עָזְבוּ אֶת הָאַרְנֶבֶת
עַל סַפְסָל בְּלִי דְּאָגָה.
גֶּשֶׁם בָּא, אַךְ הִיא יוֹשֶׁבֶת
וּבְּמַיִם כְּבָר סְפוּגָה.

Козленок

У меня живет козленок,
Я сама его пасу.
Я козленка в сад зеленый
Рано утром отнесу.
Он заблудится в саду -
Я в траве его найду.

גְּדִי

גְּדִי שֶׁלִּי יָשֵׁן בְּחֶדֶר
בְּקוּפְסָה עִם דֹּב קָטָן.
אֶת הַגְּדִי לִרְעוֹת בְּעֵדֶר
עַל יָדַי אֶשָּׂא לַגַּן.
הוּא יִתְעֶה שָׁם, יִסְתַּתֵּר,
אַךְ אֶמְצָא אוֹתוֹ מַהֵר.

Лошадка

Я люблю свою лошадку,
Причешу ей шёрстку гладко,
Гребешком приглажу хвостик
И верхом поеду в гости.

סוּסוֹן

אֶת סוּסִי אֲנִי אוֹהֵב,
מְסַדֵּר וּמְטַפֵּחַ.
אֶסְרֹק זְנָבוֹ הֵיטֵב,
וְאֶרְכַּב לְהִתְאַרֵחַ.

Самолет Самолет построим сами, Понесемся над лесами, Понесемся над лесами, А потом вернемся к маме.	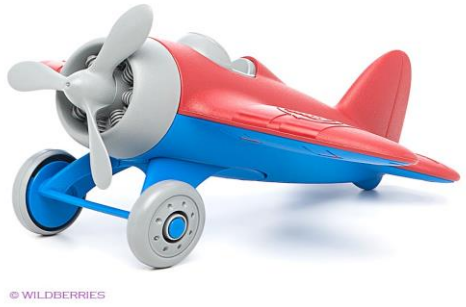 	**מָטוֹס** בְּעַצְמִי מָטוֹס אֶבְנֶה, אֶעֱבֹד וְאֶהְנֶה, בְּעָנָן אָטוּס קָדִימָה וּמִיָּד אָשוּב לְאִמָּא.
Флажок Горит на солнышке Флажок, Как будто я Огонь зажег.		**דֶּגֶלוֹן** דֶּגֶלוֹן בְּשֶׁמֶשׁ נָע, זוֹרֵחַ, כְּאִלּוּ אֵשׁ אֲנִי שׁוֹלֵחַ.

Кораблик

Матросская шапка,
Веревка в руке,
Тяну я кораблик
По быстрой реке,
И скачут лягушки
За мной по пятам
И просят меня:
- Прокати, капитан!

Мячик

Наша Таня громко плачет:
Уронила в речку мячик.
- Тише, Танечка, не плачь:
Не утонет в речке мяч.

אֲנִיּוֹנֶת

כֻּמְתָּה שֶׁל יַמַּאי,
בְּיָדִי - חֶבֶל גְּרָר,
שָׁטָה אֲנִיּוֹנֶת
בְּמֵי הַנָּהָר.
קוֹפְצוֹת צְפַרְדְּעִים,
בְּגָדָה צָב זוֹחֵל -
כֻּלָּם מְבַקְּשִׁים:
- קַחֵנִי, רַב-הַחוֹבֵל!

כַּדּוּר

רוּת בּוֹכָה בְּקוֹל יוֹמַיִם:
"הַכַּדּוּר נָפַל לְמַיִם!"
אַל תִּבְכִּי, רוּת, אֵין סִבָּה:
הוּא יָצוּף, הוּא לֹא יִטְבַּע.

Бычок

Идет бычок, качается,
Вздыхает на ходу:
- Ох, доска кончается,
Сейчас я упаду!

עֶגֶל

הָעֶגֶל זָע וַנָד לְאַט
וְנָאֶנָח בְּקוֹל:
"לְקְצֵה הַקֶרֶש עוֹד מְעַט
אָבוֹא
וְשָם אֶפֹּל!"

Грузовик

Нет, напрасно мы решили
Прокатить кота в машине:
Кот кататься не привык -
Опрокинул грузовик.

מַשָׂאִית

לֹא חָשַבְנוּ נָכוֹן וְטָעִינוּ,
כִּי לִנְסֹעַ חָתוּל לֹא רָגִיל.
לְהַסִיעַ אוֹתוֹ רַק נִסִינוּ -
הוּא הָפַך מַשָׂאִית וְהִפִיל.

Слон

Спать пора! Уснул бычок,
Лег в коробку на бочок.
Сонный мишка лег в кровать.
Только слон не хочет спать.
Головой кивает слон,
Он слонихе шлет поклон.

פִּיל

זְמַן לִישֹׁן הִגִּיעַ. צָב
בְּקוּפְסָה עַל צַד שֶׁכַב,
לַמִּטָּה הָלַךְ דֻּבּוֹן,
רַק הַפִּיל לֹא שָׂשׂ לִישֹׁן.
הוּא מֵנִיד אֶת רֹאשׁוֹ הַקֵּרֵחַ,
לַפִּילָה קִידוֹתָיו הוּא שׁוֹלֵחַ.

Мой пёс

Мой пёс простудился
И стал безголосым.
Котёнок шмыгнул
У него перед носом,
А бедный больной
Даже тявкнуть не мог.
Вот до чего
Тяжело занемог!

כֶּלֶבְלָבִי

הַכֶּלֶבְלָב הִצְטַנֵּן
וְאִבֵּד אֶת הַקּוֹל.
אֲפִלּוּ לִנְבֹּחַ,
מִסְכֵּן, לֹא יָכוֹל.
חֲמֻקָּה בְּרִיצָה
מוּל אָפּוֹ חֲתוּלָה,
הַכֶּלֶב שָׁתַק,
עַד כְּדֵי כָּךְ הוּא חָלָה!

Чудеса

Чудеса! - сказала Люба.-
Шуба длинная была,
В сундуке лежала шуба,
Стала шуба мне мала.

В пустой квартире

Я дверь открыл своим ключом.
Стою в пустой квартире.
Нет, я ничуть не огорчён,
Что я в пустой квартире.

Спасибо этому ключу!
Могу я делать, что хочу,-
Ведь я один в квартире,
Один в пустой квартире.

Спасибо этому ключу!
Сейчас я радио включу,
Я всех певцов перекричу!

נִפְלָאוֹת

"אֵיזֶה פֶּלֶא" - חָשַׁב אֶמִיל, -
"כֹּה אָרֹךְ הָיָה הַמְּעִיל,
הוּא נִקְנָה רַק בְּחֹדֶשׁ מַאי,
וּבַסְּתָו כְּבָר קָצָר עָלַי."

בְּדִירָה רֵיקָה מֵאִישׁ

פָּתַחְתִּי דֶּלֶת, מִתְבַּרֵר:
שֶׁאַף אֶחָד אֵינוֹ בַּחֶדֶר.
אֲנִי בִּכְלָל לֹא מִצְטַעֵר,
שֶׁהַדִּירָה רֵיקָה.
בְּסֵדֶר!

תּוֹדָה, מַפְתֵּחַ! יוֹם גָּדוֹל,
אֶפְשָׁר כָּאן לַעֲשׂוֹת הַכֹּל.
אֲנִי לְבַד בַּחֶדֶר,
אֵין אַף אֶחָד.
בְּסֵדֶר!

תּוֹדָה, מַפְתֵּחַ! בּוֹא נִשְׂמַח.

Могу свистеть, стучать дверьми, Никто не скажет: "Не шуми!" Никто не скажет: "Не свисти!" Все на работе до пяти! Спасибо этому ключу... Но почему-то я молчу, И ничего я не хочу Один в пустой квартире.		אַתְחִיל מִשְׂחָק: כַּדּוּר אֶקַח, חָזָק מִכָּל זְמָר אֶצְוַח! אֶפְשָׁר לִשְׂרֹק, דְּלָתוֹת לִדְפֹּק, לִי לֹא יַגִּידוּ: "אַל תִּשְׂרֹק וְאַל תִּצְעַק, וְתִתְבַּיֵּשׁ!" כֻּלָּם בְּעֲבוֹדָה עַד שֶׁשׁ! אֵין אַף אֶחָד, הַבַּיִת רֵיק, אַךְ מִשּׁוּם מָה אֲנִי שׁוֹתֵק, כִּי אֵין לִי חֵשֶׁק לְשַׂחֵק. יוֹשֵׁב לְבַד... בְּסֵדֶר...
Гуси-лебеди Малыши среди двора Хоровод водили. В гуси-лебеди игра, Серый волк — Василий. — Гуси-лебеди, домой! Серый волк под горой!		**תּוֹפֶסֶת** בְּתוֹפֶסֶת יְלָדִים לְשַׂחֵק הִתְחִילוּ, בָּהּ כֻּלָּם הָיוּ עִזִּים, דָּן – זְאֵב כְּאִלּוּ. "הָעִזִּים, הַבַּיְתָה חִישׁ, הַזְּאֵב אֶתְכֶם מַרְגִּישׁ!"

Волк на них и не глядит,
Волк на лавочке сидит.

Собрались вокруг него
Лебеди и гуси.
— Почему ты нас не ешь?—
Говорит Маруся.

— Раз ты волк, так ты не трусь!
Закричал на волка гусь.—
От такого волка
Никакого толка!

Волк ответил:— Я не трушу,
Нападу на вас сейчас.
Я доем сначала грушу,
А потом примусь за вас!

Две сестры глядят на братца

Две сестры глядят на братца:
Маленький, неловкий,
Не умеет улыбаться,
Только хмурит бровки.

הַזְּאֵב אֵינוֹ קָרֵב,
עַל סַפְסָל לְבַד יוֹשֵׁב.

הִתְכַּנְּסוּ סְבִיב הַבָּטֵל
הָעִזִּים שֶׁלָּנוּ.
"לָמָּה אַתָּה לֹא אוֹכֵל?" -
שׁוֹאֲלִים, - "אוֹתָנוּ."

"אַל תִּחְשַׁשׁ, אַתָּה – זְאֵב!" -
שַׁי אֶת הְזְּאֵב תּוֹקֵף. -
"מִזְּאֵב-אַיֶּלֶת
אֵין בִּכְלָל תּוֹעֶלֶת!

הַזְּאֵב עָנָה: - "תַּבִּינוּ,
יֵשׁ, רְאשִׁית, אַגָּס לִלְעֹס.
תִּגְדְּלוּ קְצָת וְתַשְׁמִינוּ,
אַחַר-כָּךְ אֶתְכֶם אֶתְפֹּס!"

יְלָדוֹת עִם אָח צוֹוֵחַ

יְלָדוֹת עִם אָח צוֹוֵחַ -
אַח-וָלָד, קָטֹן, מְסֻרְבָּל.
רַק מֵנִיד גַּבּוֹת, קֵרֵחַ,
לְחַיֵּךְ לֹא מְסֻגָּל.

Младший брат чихнул спросонок,
Радуются сестры:
- Вот уже растет ребенок -
Он чихнул, как взрослый!

Двояшки

Мы друзья - два Яшки,
Прозвали нас "двояшки".
- Какие непохожие!-
Говорят прохожие.

И должен объяснять я,
Что мы совсем не братья,
Мы друзья - два Якова,
Зовут нас одинаково.

Игра в стадо

Мы вчера играли в стадо,
И рычать нам было надо.
Мы рычали и мычали,

מִתְעַטֵּשׁ, עֵינָיו פּוֹקְחַ.
וְהַצֶּמֶד מְאֻשָּׁר:
"אֵיךְ מַהֵר הוּא מִתְפַּתֵּחַ -
מִתְעַטֵּשׁ כְּמוֹ מְבֻגָּר!"

תְּאוֹמִים

אֲנַחְנוּ שְׁנֵי יַעֲקֹבִים.
קוֹרְאִים לָנוּ "הַתְּאוֹמִים".
אוֹמְרִים עָלֵינוּ אֲנָשִׁים:
"הֵם זֶה מִזֶּה כָּל כָּךְ שׁוֹנִים!"

לְתֵת הֶסְבֵּר אֲנִי מַסְכִּים:
בִּכְלָל אֲנַחְנוּ לֹא אָחִים -
פָּשׁוּט אֲנַחְנוּ חֲבֵרִים,
וְרַק בַּשֵּׁם - דּוֹמִים!

מִשְׂחָק הָעֵדֶר

אֶתְמוֹל בַּגַּן הָיִינוּ עֵדֶר,
הִתְנַהַגְנוּ בְּאִי-סֵדֶר:
רָצְנוּ בִּגְעִיָּה סוֹאֶנֶת,
כְּמוֹ כְּלָבִים נָבַחְנוּ,

По-собачьи лаяли,
Не слыхали замечаний
Анны Николаевны.

А она сказала строго:
— Что за шум такой у вас?
Я детей видала много —
Таких я вижу в первый раз.

Мы сказали ей в ответ:
— Никаких детей тут нет!
Мы не Пети и не Вовы —
Мы собаки и коровы.

И всегда собаки лают,
Ваших слов не понимают.
И всегда мычат коровы,
Отгоняя мух.

А она в ответ: — Да что вы?
Ладно, если вы коровы,
Я тогда — пастух.
Я прошу иметь в виду:
Я коров домой веду.

לֹא הִקְשַׁבְנוּ לַגַּנֶּנֶת,
כִּי חַיּוֹת אֲנַחְנוּ.

הִיא אָמְרָה: "לְאָן הִגַּעְתִּי?
מַה פֵּרוּשׁ לְנַהַם רָם?
יְלָדִים רַבִּים שָׁמַעְתִּי,
אַךְ כָּאֵלֶּה – מֵעוֹלָם".

וַאֲנַחְנוּ צוֹעֲקִים:
"אֵין בִּכְלָל כָּאן יְלָדִים!
אֵין בָּנִים וְאֵין בָּנוֹת,
רַק כְּלָבִים וּבְהֵמוֹת.

כֶּלֶב הוּא תָּמִיד נוֹבֵחַ,
עִם אָדָם לֹא מְשׂוֹחֵחַ.
וְגוֹעָה פָּרָה בְּאָחוּ
כְּשֶׁרוֹאָה צִרְעָה".

הִיא עָנְתָה מִיָּד: "אִם כָּךְ הוּא,
אִם אַתֶּם פָּרוֹת בְּאָחוּ,
אָז אֲנִי – רוֹעָה,
אֶת הָעֵדֶר אֲנִי מוֹבִילָה
לְבֵיתוֹ חִישׁ מַהֵר בְּלִי מִלָּה".

בַּגַּן

Катя

Мы целое утро
Возились с ростками,
Мы их посадили
Своими руками.

Мы с бабушкой вместе
Сажали рассаду,
А Катя ходила
С подругой по саду.

Потом нам пришлось
Воевать с сорняками,
Мы их вырывали
Своими руками.

Таскали мы с бабушкой
Полные лейки,
А Катя сидела
В саду на скамейке.

— Ты что на скамейке
Сидишь, как чужая?

עֵצִי פְּרִי נָטַעְנוּ
אֶתְמוֹל בְּגַנֵּנוּ,
בִּשְׂעוֹת הַצָּהֳרַיִם,
בְּמוֹ יָדֵינוּ

אֲנִי בְּכָל נָטַע קָטָן
מְטַפֶּלֶת,
וְדָנָה הוֹלֶכֶת בַּגַּן
מִתְבַּטֶּלֶת.

שֶׁתַּלְנוּ שְׁתִילֵי יְרָקוֹת
בְּגַנֵּנוּ,
בִּשְׂעוֹת הַצָּהֳרַיִם,
בְּמוֹ יָדֵינוּ

עִם סַבְתָּא נָשָׂאנוּ
מַזְלֵף מָלֵא מַיִם,
וְדָנָה יָשְׁבָה עַל סַפְסָל
בֵּינְתַיִם.

"מַה, אַתְּ כָּאן זָרָה?
לָמָּה אַתְּ לֹא עוֹזֶרֶת?"
"אֲנִי מְחַכָּה לִתְנוּבָה". -

А Катя сказала:

— Я жду урожая.

Любитель-рыболов

С утра сидит на озере
Любитель-рыболов,
Сидит, мурлычет песенку,
А песенка без слов:

"Тра-ля-ля,
Тра-ля-ля,
Тра-ля-ля",

Озеро глубокое,
Удачным будет лов.
Сейчас поймает окуня
Любитель-рыболов.

"Тра-ля-ля,
Тра-ля-ля,
Тра-ля-ля".

הִיא אוֹמֶרֶת.

דַּיָּג-חוֹבֵב

מִשַּׁחַר עַל שְׂפַת הָאֲגָם
דַּיָּג תָּמִים יוֹשֵׁב,
וּמְזַמְזֵם לוֹ שִׁיר יָפֶה
בְּקוֹל, דַּיָּג-חוֹבֵב.

"טְרָה-לָה-לָה,
טְרָה-לָה-לָה,
טְרָה-לָה-לָה".

הַמַּיִם עֲמֻקִּים, לָכֵן
הַדַּיִג פֹּה מֻצְלָח.
עַכְשָׁו יָדוּג לוֹ דָּג שָׁמֵן,
עוֹד שְׁנַיִם אַחַר-כָּךְ.

"טְרָה-לָה-לָה,
טְרָה-לָה-לָה,
טְרָה-לָה-לָה".

הַשִּׁיר זוֹרֵם וּמְצַלְצֵל -

Песенка чудесная -
И радость в ней, и грусть,
И знает эту песенку
Вся рыба наизусть.

"Тра-ля-ля,
Тра-ля-ля,
Тра-ля-ля".

Как песня начинается,
Вся рыба расплывается...
"Тра-ля!"

Мы в зоопарке

— Белая медведица!
— Во льдах живет она?
— Метель и гололедица
Медведям не страшна?

— Ой, медвежонок маленький!
— Ребенку только год!
— На нем такие валенки,
Что в них не страшен лед.

עַלִּיז, עָצוּב, יָפֶה,
יוֹדְעִים אוֹתוֹ כָּל הַדָּגִים,
מִקֶּדֶם, בְּעַל-פֶּה.

"טְרָה-לָה-לָה,
טְרָה-לָה-לָה,
טְרָה-לָה-לָה".

רַק הַדַּיָּג קוֹלוֹ מֵרִים,
כָּל הַדָּגִים מִיָּד בּוֹרְחִים...
"טְרָה-לָה!"

אֲנַחְנוּ בְּגַן הַחַיּוֹת

הוֹ! דֹּב-הַקֹּטֶב! הוּא לָבָן!
הוּא חַי בְּקֹר עַל קֶרַח,
וְשָׁם לֹא קַר לוֹ, מִכֵּיוָן
שֶׁבַּפְּרָוָה בּוֹטֵחַ.

יֵשׁ גַּם דֻּבּוֹן לָבָן אֶחָד
בְּמַגְפֵּי-עוֹר מוֹפִיעַ.
לַמְּרוֹת שֶׁבֵּן שָׁנָה בִּלְבַד,
לוֹ קֶרַח לֹא מַפְרִיעַ.

— Ой, медведь шагает бурый!
— Он одет в тяжелый мех.
Он осанистой фигурой
Может страх нагнать на всех!

Обед! Обед! Несут обед!
Больше ждать терпенья нет:
Не дадут ему обеда,
Он сейчас же съест соседа.

У маленького соболя
Пока еда особая:
Все о нем заботятся
И кормят по часам,
А он такой
Догадливый:
Сосать умеет сам.

В Зоопарке тихий час,
Точно так же, как у нас!
Они лежат,
И мы лежим.
Одинаковый режим.

דֹּב חוּם נָעִים, שָׁקֵט תָּמִיד,
שָׂבֵעַ וְשָׂמֵחַ.
בְּטֶבַע הוּא מְאֹד מַפְחִיד,
אוֹכֵל חַי וְצוֹמֵחַ.

הָאֲרוּחָה לֹא מְאַחֶרֶת,
טוֹב שֶׁכָּךְ, אִם לֹא, אַחֶרֶת
יֵעָשֶׂה רָעֵב הַדֹּב,
אֶת שְׁכֵנוֹ יָכוֹל לִטְרֹף.

נְמִיָּה קְטָנָה בְּצַד,
יֵשׁ תַּפְרִיט לָהּ מְיֻחָד.
כְּדֵי שֶׁהִיא תִּגְדַּל נָכוֹן,
- הַזָּנָה "לְפִי שָׁעוֹן".

הַתִּינֹקֶת – חֲכָמָה,
יוֹנֶקֶת בְּכֹחוֹת עַצְמָה.

בְּגַן הַחַיּוֹת יֵשׁ שְׁעַת שֵׁנָה,
וְכָל הַגַּן רָגוּעַ.
גַּם הַחַיּוֹת צְרִיכוֹת לִישֹׁן,
בְּ"סֵדֶר-יוֹם" קָבוּעַ.

Олень

Не заснет никак Сережа,
Он разглядывает лежа
Тонконогого оленя
На лужайке вдалеке —
Тонконогого оленя
Высоко на потолке.

Он красивый, величавый,
Он стоит, подняв рога,
А вокруг темнеют травы,
Расстилаются луга.

Встал Сережа на коленки,
Поглядел на потолок,
Видит — трещинки на стенке,
Удивился он и лег.

Сказал на следующий день,
Когда открыли шторы:
— Я знаю, это был олень,
Но он умчался в горы.

צְבִי

מִתְקַשֶּׁה לְהִרָדֵם
רֹן בֵּין הָעַרְבַּיִם,
מִסְתַּכֵּל מִמִּטָּתוֹ,
מְשַׁפְשֵׁף עֵינַיִם:

צְבִי יָפֶה, תְּמִיר רַגְלַיִם
עַל כַּר-דֶּשֶׁא בְּמֶרְחָק,
צְבִי יָפֶה, תְּמִיר רַגְלַיִם
עַל תִּקְרָה – גַּבֹּהַּ, דַּק.

הוּא גָּדוֹל, בְּצֶבַע כֶּסֶף,
שָׁם עוֹמֵד, מֵרִים קַרְנָיו,
וּסְבִיבוֹ, בְּאֶחוּ עֶשֶׂב
מִצְטוֹפֵף בְּחֹשֶׁךְ רַב.

רֹן לַצְבִי רוֹצֶה לָגֶשֶׁת,
קָם, קָרֵב אֶל הַתִּקְרָה,
אַךְ רוֹאֶה סְדָקִים כְּמוֹ רֶשֶׁת
וְשׁוֹכֵב בַּחֲזָרָה.

וּלְמָחֳרַת אָמַר,
כְּשֶׁאוֹתוֹ הֵעִירוּ:

Отложу на потом

Что я страдаю
Над чистым листом?
Нет, я чертеж
Отложу на потом.

Ведь не приклеена
Я к чертежу?
Сбегаю к Шурке,
Секрет ей скажу.

Нет, я, пожалуй,
Секрет отложу,
Лучше я с книжкой
Часок посижу.

Книжка попалась —
Увесистый том,
Я отложила ее

"צְבִי הָיָה פֹּה, וְאַחַר
לְהַרִים מִהֵר הוּא".

אַשְׁאִיר לְאַחַר-כָּךְ

לָמָּה לִסְבֹּל
עַל הַדַּף הַמֻּנָּח?
לֹא, בּוֹא אַשְׁאִיר אוֹתוֹ
לְאַחַר-כָּךְ.

בֶּטַח, אֲנִי לֹא מֻדְבֶּקֶת אֵלָיו!
סוֹד יֵשׁ לְרוּת לְסַפֵּר לִי עַכְשָׁיו.

לֹא! אֶת הַסוֹד
בֵּינְתַּיִם אַשְׁאִיר,
וּמִתּוֹךְ סֵפֶר
אֶקְרָא אֵיזֶה שִׁיר.

אֲבָל הַסֵּפֶר
עָבֶה, מְסֻבָּךְ,
הֶבָה אַשְׁאִיר אוֹתוֹ
לְאַחַר-כָּךְ.

וְשׁוּב סוֹבֶלֶת אֲנִי

На потом,

Снова страдаю
Над чистым листом...
Столько забот,
Все дела да дела...

Жалко, я ночь
Отложить не смогла.
Проспала!

Помощница

У Танюши дел немало,
У Танюши много дел:
Утром брату помогала,—
Он с утра конфеты ел.

Вот у Тани сколько дела:
Таня ела, чай пила,
Села, с мамой посидела,
Встала, к бабушке пошла.

Перед сном сказала маме:

עַל הַדַּף...
כַּמָּה דְּבָרִים
מְחַכִּים עַל הַסַּף!

גַּם אֶת הַלַּיְלָה
חָלַמְתִּי לִדְחוֹת,
אֲבָל נִרְדַּמְתִּי
תּוֹךְ-כְּדֵי חֲלוֹמוֹת!

עוֹזֶרֶת

יֵשׁ לָהּ עִסּוּקִים, לְאֶלִישֶׁבַע,
כֵּן, דְּבָרִים אֵין סְפוֹר יֵשׁ לַעֲשׂוֹת:
לְאָחִיהָ הַקָּטָן עַד שֶׂבַע
הִיא עָזְרָה לִמְצֹץ סֻכָּרִיּוֹת.

הִיא הָלְכָה אָחוֹרָה וְקָדִימָה,
הִיא אָכְלָה, וְשָׁתְתָה כּוֹס תֵּה,
אַחַר כָּךְ יָשְׁבָה זְמַן-מָה עִם אִמָּא,
וְנָתְנָה לְסַבְתָּא מַטְאֶטֵא.

הִיא בַּעֶרֶב לְמִטָּה הוֹלֶכֶת:
"הוֹ, עִזְרִי לְהִתְפַּשֵּׁט לִי, כְּבָר...

— Вы меня разденьте сами,
Я устала, не могу,
Я вам завтра помогу.

Резиновая Зина

Купили в магазине
Резиновую Зину,
Резиновую Зину
В корзинке принесли.
Она была разиней,
Резиновая Зина,
Упала из корзины,
Измазалась в грязи.
Мы вымоем в бензине
Резиновую Зину,
Мы вымоем в бензине
И пальцем погрозим:
Не будь такой разиней,
Резиновая Зина,
А то отправим Зину
Обратно в магазин.

כִּי עָיַפְתִּי, אִמָּא", – נֶאֱנַחַת -
"שוּב אוּכַל לָךְ לַעֲזֹר מָחָר".

נִינָה מִמּוֹךְ

בְּעִיר גְּדוֹלָה הָיִינוּ
שָׁם בֵּבָה קָנִינוּ,
שֵׁם הָיָה לָהּ נִינָה,
הִיא עֲשׂוּיָה מִמּוֹךְ.
בְּתוֹךְ קוּפְסָה עָשִׂינוּ
מִטָּה מִפְּלַסְטֶלִינָה,
אֲבָל טִפְּשֹׁנֶת נִינָה
נָפְלָה לְתוֹךְ לִכְלוּךְ.
אָז בִּקְפִידָה אֶת נִינָה
מִלִּכְלוּכָהּ נִקִּינוּ,
בְּאֶצְבַּע לָהּ עָשִׂינוּ
סִימָן בָּרוּר: "זְהִירוּת!"
אִם עוֹד פַּעַם נַבְחִינָה
שֶׁמְּלֻכְלֶכֶת נִינָה,
מִיָּד נַחְזִיר אֶת נִינָה
מִבַּיִת לַחֲנוּת.

צְרָצַר

Сверчок

Папа работал,
Шуметь запрещал...
Вдруг
Под диваном
Сверчок
Затрещал.

Ищу под диваном —
Не вижу сверчка,
А он, как нарочно,
Трещит с потолка.

То близко сверчок,
То далёко сверчок,
То вдруг застрекочет,
То снова молчок.

Летает сверчок
Или ходит пешком?
С усами сверчок
Или с пестрым брюшком?

אַבָּא עוֹבֵד
וְלִרְעֹשׁ הוּא אוֹסֵר...
לְפֶתַע
צְרָצַר
בְּסַפָּה
מְצַרְצֵר.

תֵּכֶף זָחַלְתִּי
לְשָׁם עִם נוּרָה,
אַךְ לְהַכְעִיס
הוּא קָפַץ לַתִּקְרָה.

הוּא פַּעַם קָרוֹב,
אַחַר-כָּךְ הוּא רָחוֹק;
מַתְחִיל לְצַרְצֵר,
אַחַר בָּא לוֹ לִשְׁתֹּק.

הַאִם מְעוֹפֵף הוּא,
קוֹפֵץ כְּמוֹ חָגָב?
הַאִם מְחוֹשִׁים לוֹ,
כְּתָמִים עַל הַגַּב?

חָסֵר שֶׁיֵּצֵא

А вдруг он лохматый И страшный на вид? Он выползет на пол И всех удивит. Петька сказал мне: — Давай пятачок, Тогда я скажу тебе, Что за сверчок. Мама сказала: — Трещит без конца! Выселить нужно Такого жильца! Везде мы искали, Где только могли, Потерянный зонтик Под шкафом Нашли. Нашли под диваном Футляр от очков, Но никаких		מְכֹעָר, מְגֵשָׁם, יִזְחַל עַל רִצְפָּה וְיַפְחִיד אֶת כֻּלָּם. אִמָּא אָמְרָה: "הוּא בְּלִי סוֹף מְצַרְצֵר! אֶת שֶׁכֵן שֶׁכָּזֶה - לְגָרֵשׁ וּמַהֵר!" חִפַּשְׂנוּ צְרָצַר בְּאָרוֹן, בְּאַלְבּוֹם, מַפָּה שֶׁאִבַּדְנוּ, מָצָאנוּ פִּתְאֹם, אַרְנָק לְמַפְתֵּחַ שֶׁגַּם הוּא אָבַד, אֲבָל לֹא תָּפַסְנוּ צְרָצַר, לוּ אֶחָד. אֵין טַעַם לָצוּד, הוּא בִּלְתִּי-נִרְאֶה. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה הוּא דּוֹמֶה.

Не поймали сверчков.

Сверчок — невидимка,
Его не найдешь.
Я так и не знаю,
На что он похож.

Сонечка

Тронь ее нечаянно —
Сразу: — Караул!
Ольга Николаевна,
Он меня толкнул!

Ой, я укололась!—
Слышен Сонин голос.
Мне попало что-то в глаз,
Я пожалуюсь на вас!

Дома снова жалобы:
— Голова болит...
Я бы полежала бы —
Мама не велит.

סִימָה

מִישֶׁהוּ יִגַּע בָּהּ,
וְנִשְׁמַע מִיָּד:
"הוּא שָׁבַר לִי אֶצְבַּע,
הוּא נָקַע לִי יָד!

אוֹי, עִזְרוּ, נִדְקַרְתִּי!
צֶלַע נֶהֱרַס!"
שׁוּב הִיא מִתְלוֹנֶנֶת:
"קוֹץ לְאַף נִכְנַס!"

גַּם בַּבַּיִת רַק תְּלוּנוֹת,
סִימָה מְיַבֶּבֶת:
"אוֹר בִּקַּשְׁתִּי לְכַבּוֹת,
אִמָּא מְסַרֶבֶת".

הַבָּנִים מָצְאוּ פִּתְרוֹן:

Сговорились мальчики:
— Мы откроем счет,
Сосчитаем жалобы —
Сколько будет в год?

Испугалась Сонечка
И сидит тихонечко.

Сторож

Сидеть надоело мне
Лапы сложа,
Я очень хотел бы
Пойти в сторожа.

Висит объявленье
У наших ворот:
Собака нужна
Сторожить огород.

Ты меня знаешь,
Я храбрый щенок:
Появится кошка -
Собью ее с ног.

"מֵהַיּוֹם נִפְתַּח חֶשְׁבּוֹן
וְנִסְפֹּר תְּלוּנָה תְּלוּנָה.
מַה יִּהְיֶה בְּסוֹף שָׁנָה?"

סִימָה נִבְהֲלָה, לָכֵן
הִיא פָּסְקָה לְהִתְלוֹנֵן.

שׁוֹמֵר

נִמְאַס לִי לָשֶׁבֶת,
רַגְלַי לְחַבֵּק.
רָצִיתִי בְּמַשֶּׁהוּ
לְהִתְעַסֵּק.

תָּלוּ מוֹדָעָה
בְּחָצֵר עַל צִנּוֹר:
דָּרוּשׁ כֶּלֶב עֵז
עַל גַּן-יָרָק לִשְׁמֹר.

אַתֶּם מַכִּירִים אוֹתִי -
פֶּרֶא-כְּלַבְלַב:
יוֹפִיעַ חָתוּל -
אַפִּילוֹ מֵרַגְלָיו.

Я тявкать умею,
Умею рычать,
Умею своих
От чужих отличать.

Котята боятся меня
Как огня.
Скажи мне по совести:
Примут меня?

Я лишний

Окапывали вишни.
Сергей сказал: — Я лишний.
Пять деревьев, пять ребят —
Я напрасно вышел в сад.

А как поспели вишни,
Сергей выходит в сад.
— Ну нет, теперь ты лишний!
Ребята говорят.

אֲנִי מְקַשְׁקֵשׁ
וְרוֹטֵן בְּקוֹל מַר
יָכוֹל לְהַבְחִין
בֵּין מַכָּר לְבֵין זָר.

מִמֶּנִּי עוֹרֵב פּוֹחֵד
כְּמוֹ מִמַּקֵּל.
תַּגִּיד בְּאֱמֶת לִי:
הֲאִם אֶתְקַבֵּל?

אַתָּה מְיֻתָּר

עָדַרְנוּ גּוֹשִׁים סְבִיב עֵצֵי דֶּבְדְּבָן.
אָמַר אֲבִימֶלֶךְ: "אֲנִי עוֹדֵף כָּאן.
מִסְפָּר הַאַחִים כְּמִסְפָּר הָעֵצִים,
אֵין מָה לִי לִתְרֹם. תִּסְתַּדְּרוּ, יְלָדִים."

בָּשֵׁל לְבַסּוֹף דֶּבְדְּבָן מֵהַחֹם,
וְאָז אֲבִימֶלֶךְ הוֹפִיעַ פִּתְאֹם.
אוֹמְרִים הַאַחִים:
"בָּאתָ קְצָת מְאֻחָר.
לֵךְ, יֶלֶד, הַבַּיְתָה, אַתָּה מְיֻתָּר."